

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819204538
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819204538.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: I. B. M., M.. XX.XX.XXXX, Q. M.Ž. W. XXX, XXX XX M. W., právne zastúpenému JAKUBIS & PARTNERS s. r. o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 14.501,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7Csp/83/2019-177 z 15. januára 2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 58,04 eur, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako klient uzatvorili 13. mája 2014 Zmluvu o úvere lepšiasplátka (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 15.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 293,24 eur, počnúc 15. júnom 2014, pri výške úrokovej sadzby 18,9 % ročne, RPMN banky 21,32 % a priemernej RPMN na trhu 13,34 %. Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť predstavovala 33.747,56 eur. Ďalej bol v Zmluve o úvere určený dátum konečnej splatnosti na deň 15. máj 2024 a ohľadom poistenia schopnosti splácať úver základný súbor poistenia. Podľa článku 3. bodu 3.6 zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ a príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dlužník/spoludlužník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka, ktorý obdržal pred podpisom ZoÚ. Dlužník/spoludlužník svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Podľa čl. I. bod 1.1, 1.2 a 1.3 Všeobecných obchodných podmienok Poštová banka, a. s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 501/B, ktorá vykonáva svoju činnosť a poskytuje služby na základe bankového povolenia udeleného 14. decembra 1992 rozhodnutím Štátnej banky Česko-Slovenskej (ďalej len ako „Poštovka“) vydáva tieto Všeobecné obchodné podmienky (ďalej

len ako „VOP“) v zmysle § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) ako neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, ktoré tvoria časť jej obsahu. Tieto VOP upravujú práva a povinnosti medzi Poštovkou a Klientom. Ustanovenia Zmluvy a osobitných obchodných podmienok majú prednosť pred VOP. Právne vzťahy neupravené Zmluvou, osobitnými obchodnými podmienkami a VOP sa spravujú podľa príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov. Podľa čl. IV. bod 4.3.4, 4.3.5 a 4.3.6 VOP pri osobnom doručovaní, za ktoré sa považuje preberanie informácií a dokumentov Klientom v Obchodných miestach, sa informácie a dokumenty považujú za doručené ich odovzdaním, a to aj v prípade, ak ich adresát odmietne prevziať. Informácie a dokumenty doručované kuriérskou službou sa považujú za doručené tretí deň po ich odovzdaní kuriérovi, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa informácie a dokumenty považujú za doručené tretí a na adresu do cudziny v siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou, Poštovka zasiela informácie a dokumenty vo forme obyčajnej listovej zásielky. Podľa čl. VIII. bod 8.1 Poštovka je oprávnená kedykoľvek, bez upozornenia a predchádzajúceho súhlasu Klienta, započítať akúkoľvek svoju pohľadávku voči Klientovi proti akejkoľvek pohľadávke Klienta voči Poštovke v Poštovkou určenom poradí, a to bez ohľadu na to, či ide o pohľadávku budúcu alebo súčasnú, podmienenú alebo nepodmienenú, pohľadávku, ktorá nie je v čase započítania splatná, alebo je premičaná, ako aj pohľadávku, ktorú nemožno uplatniť v súdnom alebo inom konaní, a to aj bez ohľadu na to, či Poštovka svoju pohľadávku voči Klientovi uplatnila alebo neuplatnila. Za prejav započítania sa považuje oznámenie Poštovky o vykonaní započítania. Podľa čl. 6 bod 6.2. Obchodných podmienok pre úver - lepšiasplátka (ďalej len OP) v prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ v zmysle bodu 9.5 a nedodrží stanovenú lehotu na zaplatenie istiny a úroku, táto dlžná čiastka sa mu bude úročiť zmluvou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania. Podľa čl. 7 bod 7.3 OP platby od Dlžníka sa voči Pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru a splátka istiny úveru. V prípade viacerých Pohľadávok banky voči Dlžníkovi sa platby Dlžníka započítavajú najskôr na Pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia. Ak je Dlžník Majiteľom účtu, príp. Disponentom Účtu vedeného Poštovkou, podpisom Návrhu udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto Účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Poštovka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Dlžníkovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Dlžníka voči Poštovke. Poštovka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek príkaz Dlžníka vo vzťahu k týmto prostriedkom, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka, na čo ju Dlžník týmto splnomocňuje. Podľa čl. 7 bod 7.5 OP, ak je Dlžník v omeškaní so splácaním Pohľadávky banky, Poštovka je oprávnená vyzvať na plnenie všetkých alebo ktoréhokoľvek zo Spoludlžníkov. Ak tak Poštovka urobí, Spoludlžník je povinný splatiť Pohľadávku banky vo výške a v termínoch stanovených Poštovkou. Spoludlžník podpisom Návrhu udeľuje Poštovke súhlas s inkasom splatnej Pohľadávky banky z účtu Spoludlžníka vedeného v Poštovke. Tento súhlas nadobudne účinnosť okamihom omeškania Dlžníka so splácaním Pohľadávky banky. Podľa čl. 9 bod 9.5 OP Dlžník je oprávnený písomne odstúpiť od ZoÚ bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzatvorenia ZoÚ alebo odo dňa, keď mu boli doručené zmluvné podmienky úveru. V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ podľa prvej vety, je povinný bezodkladne vrátiť Poštovke poskytnuté plnenie spôsobom uvedeným v písomnom oznámení Poštovky, najneskôr však do 30 kalendárnych dní odo dňa odoslania oznámenia o odstúpení od ZoÚ na adresu sídla Poštovky. V prípade, že Dlžník odstúpi od ZoÚ, je Poštovka oprávnená požadovať od Dlžníka istinu a úrok z tejto istiny odo dňa čerpania úveru až do dňa jeho úplného splatenia. Výška úroku za deň sa vypočíta ako súčin istiny a ročnej zmluvnej Úrokovej sadzby a následne sa vydělí počtom dní v kalendárnom roku. Odstúpením od ZoÚ sa neobnovujú pôvodne konsolidované úvery, pretože čerpaním konsolidujúceho úveru boli konsolidované úvery splatné. V zmysle Sadzobníka poplatkov platného od 1. februára 2014 poplatok za 1. upomienku predstavuje sumu 9,96 eur, poplatok za 2. upomienku sumu 24,90 eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru sumu 3,32 eur a poplatok za upozornenie pred výzvou na splatenie predstavuje poštovné v zmysle Tarify SP, a. s..

3. Právny predchodca žalobcu výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru z 18. októbra 2016 upozornil žalovaného, že k 17. októbru 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.294,72 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.231,99 eur, poplatkov vo výške 36,25 eur a poisťného vo výške 26,48 eur. Predmetná výzva bola

doručovaná žalovanému. Právny predchodca žalobcu výzvou na úhradu dlžnej sumy zo 14. novembra 2016 oznámil žalovanému, že nakoľko svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. 0640535785 z 13. mája 2014 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere, stáva sa jeho úverová pohľadávka k 14. novembru 2016 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ho uhradiť dlžnú sumu vo výške 16.529,39 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Predmetná výzva bola 7. decembra 2016 vrátená žalobcovi z dôvodu jej neprevzatia žalovaným v odbernej lehote. Žalovaný za poskytnutý úver uhradil 9.586,81 eur.

4. Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca odvodzoval svoj nárok od zmluvy o úvere uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným 13. mája 2014. V tejto zmluve absentuje správne uvedenie jej podstatnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15.000,- eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 120 mesačných splátkach po 293,24 eur, teda celková čiastka úveru predstavovala sumu 35.188,80 eur, nie sumu 33.747,56 eur uvedenú v zmluve. Za týchto okolností mal žalovaný pri počte splátok 120 uhrádzať mesačné splátky vo výške 125,- eur. Žalovaný mal ku dňu vydania upozornenia s omeškaním, t. j. k 17. októbru 2016, pri dátume prvej splátky 15. júna 2014, vykonať 29 splátok po 120,- eur, t. j. mal uhradiť 3.480,- eur, avšak k tomuto dátumu uhradil podľa prehľadu úhrad 3.874,12 eur. Právny predchodca žalobcu postúpil uvedenú pohľadávku na žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo 6. augusta 2018.

5. S poukazom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 58,04 eur, súd konanie v tejto časti zastavil. Popritom dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady. V dôsledku rozporu v počte splátok a sume mesačnej splátky, ktoré žalovaný mal vykonať a vykonal, neboli splnené podmienky na vydanie upozornenia pre omeškanie so splácaním a následne aj pre zosplatenie úveru. Zároveň nebola splnená podmienka podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), že napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca na základe postúpenia platne nadobudol pohľadávku právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému, súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v celom rozsahu zamietol.

6. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 261 ods. 6 písm. d), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a § 3 a § 10d nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v konaní plne úspešný, priznal mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci odvolateľ poukázal na skutočnosť, že konajúci súd svojím rozhodnutím absolútne poprel existenciu záväzkového vzťahu a najmä podmienky v ňom stanovenej, nakoľko vo svojom rozhodnutí prejedlikoval, že žalovaný bol z dôvodu bezúročnosti úveru povinný uhrádzať mesačné splátky vo výške 125,- eur, namiesto zmluvou určených 280,- eur. Konštatoval, že v odôvodnení rozsudku nie je uvedené, aplikáciou akých zákonných ustanovení možno dospieť k takým právnym záverom, ktoré sú podľa neho v absolútnom rozpore s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi ustanoveniami upravujúcimi spotrebiteľské úvery a konanie

o nich, v dôsledku čoho považoval napadnuté rozhodnutie za arbitrárne a nepreskúmateľné. Ďalej žalobca tvrdil, že je nepochybné, že rozsudkami, ktorými súdy rozhodujú o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv dochádza určením zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov k zmene záväzkového vzťahu, kreovaniu nových práv a povinností (teda dlžníci majú povinnosť uhradiť veriteľom len poskytnuté plnenie), a preto možno napadnutý rozsudok považovať za konštitutívne rozhodnutie s účinkami ex nunc. S poukazom na túto skutočnosť nebolo podľa jeho názoru možné v čase zosplatnenia úveru považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný bol povinný uhradiť právnomu predchodcovi žalobcu sumu uvedenú vo výzve zo 14. novembra 2016. Tiež mal za to, že jeho právny predchodca naňho postúpil predmetnú pohľadávku po splnení zákonných podmienok, t. j. platne, z čoho vyplýva, že v prebiehajúcim konaní má aktívnu vecnú legitímáciu. Čo sa týka RPMN uvedenej v zmluve, žalobca trval na tom, že zmluva správne vyjadrovala údaj o RPMN banky. V súvislosti s celkovou výškou úveru tvrdil, že uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovaného na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo 7. apríla 2020. Žalovaný sa stotožnil s argumentom súdu prvej inštancie, že žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou, pričom pripomenul, že vo svojich vyjadreniach niekoľkokrát namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Tvrdil, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, že pred postúpením pohľadávky boli dodržané ustanovenia zákona o bankách a nevyvrátil ani jeho tvrdenia o tom, že došlo k postúpeniu tzv. „živého úveru“, čo je v zmysle súčasnej judikatúry neplatným právnym úkonom. K žalobcom namietanej nesprávnej hodnote RPMN prezentoval názor, že súd pri výpočte postupoval v súlade so zákonom a na výpočet RPMN použil zákonný vzorec, pričom poznamenal, že nepresne uvedený údaj o RPMN v zmluve o úvere mu neumožnil porovnať túto výšku RPMN s obdobnými úvermi. Preto považoval konštatovanie súdu prvej inštancie, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov za správne a zákonné. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

10. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného v súdom určenej lehote nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Nakoľko žalobca napadol rozsudok len v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, odvolací súd nemohol podrobiť súdnemu prieskumu výrok rozsudku o zastavení konania v časti o zaplatenie 58,04 eur.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

15. Súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné.

16. Žalobca svojím odvolaním namietal arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ktoré podľa neho vyplynuli z toho, že v odôvodnení rozsudku nie je uvedené, aplikáciou akých zákonných ustanovení možno dospieť k právnym záverom, že žalovaný bol z dôvodu bezúročnosti úveru povinný uhrádzať mesačné splátky vo výške 125,- eur, namiesto zmluvou určených 280,- eur.

17. Túto odvoláciu námietku žalobcu však odvolací súd považuje za nedôvodnú, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku najprv citoval § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý ustanovuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem náležitosti podľa Občianskeho zákonníka a § 11 ods. 1 toho istého zákona, ktorý taxatívne vymenúva, za akých okolností sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a následne v bode 79. odôvodnenia uviedol aj matematické výpočty počtu a výšky splátok s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

18. K odvolacej námietke žalobcu, že v čase zosplatenia úveru nebolo možné považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný bol povinný uhradiť právnomu predchodcovi žalobcu sumu uvedenú vo výzve zo 14. novembra 2016, odvolací súd uvádza, že gramatickým výkladom § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa označeného ako dôsledky porušenia povinnosti možno dospieť k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov okrem iného aj vtedy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), teda ak nie je v takejto zmluve už v čase jej uzatvorenia uvedená obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j). Preto sa odvolací súd nestotožňuje s názorom žalobcu, že spotrebiteľský úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov až od momentu, keď túto jeho vlastnosť uvedie súd vo svojom rozhodnutí.

19. Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, že jeho právny predchodca naňho postúpil predmetnú pohľadávku po splnení zákonných podmienok, t. j. platne, z čoho vyplýva, že v prebiehajúcom konaní má aktívnu vecnú legitimáciu, odvolací súd mal z listinného dôkazu „Aktuálny stav úveru ku dňu 28. septembra 2018“ na čl. 35, z časti Zaplatené splátky preukázané, že žalovaný k 14. novembru 2016, teda k dátumu, ku ktorému žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu sumu 5.854,81 eur, pričom vzhľadom na skutočnosť, že sa jednalo o úver bezúročný a bez poplatkov, mal k uvedenému dňu zaplatiť žalobcovi sumu 2.875,- eur (výška poskytnutého úveru 15.000,- eur / 120 mesačných splátok, t. j. žalovaný bol povinný uhrádzať mesačnú splátku vo výške 125,- eur, pričom do 14. novembra 2016 bol povinný uhradiť 23 mesačných splátok, keďže v období od 15. mája 2015 do 15. októbra 2015 mu bola poskytnutá možnosť odkladu splátok). Vzhľadom na uvedené nemožno konštatovať, že žalovaný bol k 14. novembru 2016 v omeškaní s úhradami jednotlivých splátok úveru, preto odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie nemal za preukázané naplnenie zákonných podmienok podľa § 92 zákona o bankách na prevod zosplateného úveru na žalobcu. V dôsledku uvedeného sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

20. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu o správnosti RPMN a presnosti celkovej výšky úveru uvedených v zmluve odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nielenže uviedol dostatočné argumenty spochybňujúce tieto jeho tvrdenia, ale dospel aj k správnym hodnotám, ktoré mal právny predchodca žalobcu uviesť v zmluve o úvere, preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovane sa zaoberať týmito hodnotami a v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

21. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana mal v odvolacom konaní plný úspech, teda má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).